

San Remóba küldték, de már meggyógyulni nem tudott...

Bánatos két mély szemében,
Gyilkos láz gyúlt minden éjjen,
Dalos keble egyre horpadt...
Nótás lelke sorvadt... sorvadt...
Mikor hattyú-dalát írta,
Minden könnyét belesírta:
»Most van a nap lemenőbe...«
S eltörött a Dankó Pista
szépen szóló hegedűje...

Igen. Eltörött... 1903. márc. 29-én, 45 éves korában, szerető hitvese karjában elpattant dalos szívének édes-búsan zengő húrja... A magyar dal trubadurja, a melabús magyar nóták sokat szenvedett költője meghalt. Holttestét Budapestről Szegedre szállították és ott temették el a szőke Tisza-partján, ahol éreszobra örökön hirdetni fogja áldott nevét.

... És azóta nincsen nóta,
Amely olyan szépen szólna,
S hegedűnek nincs négy húrja,
Amely úgy zokogni tudna!
Dankó Pista nótafája...
Szívünk-lelkünk sír utána!
Sír az erdők vadgalambja
»S búsan szól a kecskeméti
őreg templom nagy harangja!...«
(Siliga Ferenc.)

Danner Margit Mária, színésznő, sz. 1902. máj. 6-án, Szegeden. Színpadra lépett 1926. apr. 1-én.

D'Annunzio Gabriele, olasz író, sz. 1864-ben. 1898-ban képviselővé választották. Olaszországban nagy szerepet játszott feltűnő viselkedésével, de költői tehetségével is, melyhez fogható nincs a mai olasz irodalomban. A háború alatt mint repülőtiszt vakmerő bravurokat követett el, a háború után az ő közbelépése szerezte meg Olaszországnak Fiumét. Nálunk előadott színműve: »A holt város«, trag. 5 felv. Ford.: Márkus László, bem. 1907. márc. 24-én, a Thália Társaság színpadán. (Ez volt hazánkban az első D'Annunzio-bemutató.) »Jorio leánya« (La Figlia di Jorio) tragédia, bemutatta Grasso Giovanni társulata a Magyar Színházban, 1908. okt. 24-én. »Francesca da Rimini«,

dalmű 3 felv. 4 képben. Operaszöveggé átalakította Tito Ricordi. Ford. Lányi Viktor. Zen. szerz. Riccardo Zandonai. Bem. 1929. máj. 3. M. Kir. Operaház.

Dános Árpád, bariton-énekes, a Mader-féle Vigoperánál kezdte a pályáját. 1914. máj. 7-én fellépett a M. Kir. Operaházban, a »Troubadour«-ban. Ez időben Hamburgban működött.

Dányi Dóri Etel, színésznő, sz. 1894. dec. 31-én, Kassán. Színpadra lépett 1925. júl. 1-én.

Dányi János, színész, sz. 1884. szept. 13-án, Léhen, (Abaujtorna m.). Színpadra lépett 1905-ben.

Dányi Panni, táncosnő, sz. 1906-ban, Egerben. Színpadra lépett 1923-ban.

Darab. A színdarab rövidített neve a színészek ajkán. (Lásd: Színdarab, Theatrumi-darab.)

Darab-berendezés, a rendező első munkája, mely abból áll, hogy a darab egy olyan példányába, amelybe a szöveg lapjai közé tiszta papíros van kötve erre a célra, apróra beír a szöveghez alkalmazott jegyzet alakjában mindent, ami az előadásra vonatkozik. A díszletnek, amit az író leír, megrajzolja az alaprajzát, s a rajzon feltünteteti nemcsak a bútorok állását, hanem minden rekvizitumnak is a pontos helyét, aminek szerepe van a darabban. Aztán pedig jelenetről-jelenetre haladva beírja az alaprajznak megfelelően minden színész színre lépésének a pontos helyét, minden állását és minden helyváltoztatását és fontosabb játékát is. Kijelöli a némaszemélyzetre nézve is a végszót, mindarra, aminek a színpadon történnie kell, legyen az zene, világítás-változtatás, mennydörgés, kutyaugatás avagy kanáricsérgés.

Darabos játék-szót azon színielőadásra mondják, amelynél a színész egyes jelenéseket elejt, másokat pedig — hatásra számítva — túlságosan kiszínezi.

Darabváltozás, rekedtség, betegség vagy ehhez hasonló esetben szokott történni, amit a színház igazgatósága fekete táb-